

1.GİRİŞ

Kürk hayvanı üretimi, kürk elde etmek amacıyla yapılan bir hayvancılık dalıdır. Doğal dengeyi bozuyor gibi görünen bu hayvancılık dalı, doğal dengenin, özellikle doğal hayvan populasyonunun korunmasında önemli bir fonksiyon üstlenmektedir. Kürk giyme veya kullanma isteklerinin önlenememesi nedeniyle artan talebe cevap verebilmek için, avlanarak elde edilen postlardan kürk yapılmaktadır. Kürk yapımında, kurşun deliği olan postlar kalitesiz olduğundan , avlanma yönteminde tuzak veya ilaç kullanımı önerilmektedir. Bilindiği gibi doğada bu yöntemle , kürk hayvanı dışındaki hayvanlar da aynı derecede yakalanma şansına sahiptirler. Bu olay da, hem doğadaki hayvanların doğal dengesi bozulmakta, hem de doğada bulunan yemlerle dengesiz beslenen hayvanlardan elde edilen postlardan yapılan kalitesiz kürkler piyasaya sürülmektedir.

Et elde etmek amacıyla yapılan hayvancılık gibi, kürk elde etmek amacıyla , hayvanı dengeli besleyerek , uygun barınaklarda , kontrollü ve talebe göre sınırlı düzeyde yapılan kürk hayvancılığı ;kürk hayvanını ve doğal dengeyi korumak, çevre kirliliğini önlemek, kaliteli ürün pazarlamayı teşvik etmek bakımından geliştirilmesi gereken bir hayvancılık dalıdır. Bu görüşle; ülke ekonomisi, iklim ve doğal koşullar ile arz-talep durumu dikkate alınarak, kürk hayvanı üretiminde; şinşilla, tavşan, mink, tilki ve Karagül koyunu üretimi esas alınmıştır.

2.YAKIN GEÇMİŞTEKİ GELİŞMELER VE MEVCUT DURUM

2.1. Üretim

2.1.1 Üretim

Şinşilla

Dünyada en kaliteli kürk elde edilen posta sahip olan, güney Amerika menşeli şinşillanın Türkiye’de üretimi 8-10 yıl gibi oldukça yenidir. Almanya ve Fransa’dan, Batı ve Orta Anadolu’ya getirilen ve oradan da ülkemizin değişik yörelerine yayılan bu hayvanın üretimi, daha ziyade sözleşmeli yetiştiricilik şeklinde yapılmaktadır. Günümüzde, Or-Köy’ün uygulama projeleri de dahil olmak üzere orman köylerinde, toprağa bağlı olmadan, şinşilla yetiştiriciliği yapan 500 kadar işletme vardır.

Şinşilla, gebelik süresi 111-128 gün olan, yılda iki kez doğum yapan ve her bir doğumda ortalama 3-4 yavru veren kemirgen bir hayvandır.

Şinşilla yetiştiriciliği, Türkiye’nin her bölgesinde, aile işletmeleri ve bunların bağlı oldukları distribütör şirketler ve kişiler tarafından yapılmaktadır. 4 dişi ve 1 erkek şinşilladan oluşan bir aile, 45x170 cm (7 650) cm²) alan ile 45 cm yüksekliği olan özel bölmeli kafeslerde yetiştirilmektedir. Şinşillanın ilk damızlıkta kullanılma yaşı 8-9 ay olup, damızlıkta kalma süresi 10-15 yıldır.

Tavşan

Daha çok deney hayvanı olarak ve eti için yetiştirilen tavşan; genel olarak çabuk büyüyen, hızlı üreyen ve insanlar tarafından tüketilmeyen bikisel artıkları, kaliteli beyaz ete dönüştüren bir hayvandır. Ayrıca bakımının kolay olması, küçük alanlarda yoğun olarak üretilmesi, her yaşta işgücünün değerlendirilebildiği bir hayvancılık kolu olması, üretimin entansif koşullarda yapılabilmesinin yanında aile işletmeciliğine de çok uygun olması gibi nedenlerle son yıllarda tüm dünyada ve ülkemizde tavşan üretim çalışmaları yoğunluk kazanmıştır.

Genellikle her ırk tavşanın etinden ve postundan yararlanıldığı halde, kürk yapımı için en kaliteli post Rex ve Saten tavşanlarından elde edilmektedir. Post amaçlı yetiştirilen tavşanlar en az 6-8 aylık yaşta kesilmekte, yününden yararlanılan Ankara (Angora) tavşanından yılda 1 kg yün elde edilmektedir. Dünya piyasalarında çok aranan Angora yünü; ince, yumuşak, hafif, ısı tutma kapasitesi koyun yününün 2 katı olan bir yündür.

Kapalı, iyi yalıtılmış, yeterli büyüklükte, hava akımı olmayan , aydınlık, iyi havalandırılabilen kümeslerde tavşan yetiştiriciliği, Türkiye’de, bütün kürk hayvanlarında olduğu gibi çok sıcak bölgelerin dışında tüm bölgelerde yapılabilir. Günümüzde, özellikle Beyaz Yeni Zelanda tavşanı, et ve deney amaçlı yetiştirilmektedir.

Ankara tavşanının yünü, Türkiye’ye, dünya tavşan yünü üretimdeki payı % 90 olan Çin’den getirilmektedir. Almanya ve Fransa’da, özellikle damızlık tavşan üretimi yapılmaktadır. Ankara tavşanının yıllık yün verimi, yapılan ıslah çalışmaları sonucunda ortalama 1 kg’a yükselmiştir. Yün verimi dişilerde 800-1750 g, erkeklerde 600-1450 g arası değişmektedir.

Mink

Mink, kesim hane ve kuluçkahane artıklarını değerlendirebilen bir hayvan olup; et, yumurta, balık, sakatat vb.. nine mikserden geçirildikten sonra hazırlanan yem karmaları ile beslenirler. Yem karmalarına giren taze yem hammaddelerinin çeşidi ve biçimi ile hammaddelere ve yem karmalarına uygulanan depolama vb. işlemler yönünden diğer hayvanlardan farklılık gösterir.

Mink, genel olarak soğuk iklim hayvanı olup, vücut uzunluğu 50 cm, kuyruk uzunluğu 15 cm’dir. Dişi mink ortalama 1.5 kg, erkek mink 2.5 kg ağırlığındadır. Yılda bir doğum yapar ve bir doğumda ortalama 5-6 yavru verir. Şubatın son haftası ile mart ayının ilk haftası içerisinde kızgınlık gösterir. Dört dişi için bir erkek yeterlidir. Gebelik süresi 36-72 gün arasında değişir. Postu 9-10 aylık yaşta alınır. Damızlıkta tutulma süresi 4-5 yıldır.

Mink eti, rende ring sisteminde et-kemik unu haline getirilip diğer hayvanların yemlerine karıştırılmakta, deri işleme esnasında çıkan mink yağları, rafine edilerek kozmetik sanayinde hammadde olarak kullanılmaktadır.

Mink postu üretiminde Danimarka dünyada birinci sırada yer alır. Bunda; kürk işleme tekniğinin gelişmiş olması, pazarlama olanaklarının çok iyi olması, nakliyenin yok

denecek kadar az olması, yem yem hammaddelerinin kolay temin edilmesi ve depolama olanaklarının iyi olması, Avrupa'nın bir çok yerinde kurulan kürk borsaları ve fuarlarına katılmaları, bu işle uğraşanların zaman zaman bir araya gelip sorunlarını birlikte tartışmaları, önemli rol oynamaktadır.

Tilki

Tilki, her türlü kesim hane ve kuluçkahane artıklarını ve minkin tüketemediği kurumuş artık yemleri bile iyi değerlendirmesi nedeniyle, mink yetiştiren işletmelere yakın yerlerde yetiştirilmesi daha ekonomik olan bir hayvandır.

Tilki, her iklim kuşağında yaşayabilir. Genel olarak yavru verimi yüksek, yavrunun süttten kesim ağırlığı fazladır. Hızlı ve devamlı büyüyen bir hayvan olup, genellikle boyu 75-100 cm. kuyruk uzunluğu 30-40 cm'dir. Çok çeşitli renk ve varyeteleri vardır.

Tilki yılda bir doğum yapar. Mavi tilkinin üreme dönemi, ocak ayının ortalarından nisan ayının başına kadar ki dönem olup, gümüşü tilkinin ise, Şubatın 2. haftasıdır. Tilkinin cinsel olgunluk yaşı 10 ay, gebelik süresi 52 gündür. Doğum, Nisan-Mayıs aylarına rastlar. Bir doğumda gümüşü tilki ortalama 4-5, mavi tilki 7-10 yavru verir. Eylül ayına kadar, yavrular anayla birlikte kalırlar. 8 haftalık yavru, eğer 1.8 kg ise süttten kesilip ayrı kafese alınır. Kızgınlık dönemi Ocak-Nisan arasındır ve bu dönemde bir erkek bir dişi, aynı kafese konur. Hayvan 7 aylık olunca, gelişmiş tilki ağırlığına ulaşır ve 9-10 aylık çağda (Kasım-Aralık ayları) postu alınır. Tilki 9-10 yıl döl verir. Haziranın ilk günlerinden Ağustos'a kadar tüy döker.

Ülkemizde tilki yetiştiriciliği çok az düzeyde olup, pazara intikal eden tilki postları, genellikle Doğu Anadolu bölgesinde yabani halde yaşayan av hayvanlarından elde edilmektedir. Bu postların kaliteli olanları yurt dışına satılmakta, diğerleri ise ülke içerisinde kürk imal edilerek pazarlanmaktadır. Ülkemizde av hayvanı olan tilkiden elde edilen postun sayısı kesin olarak bilinmemekle beraber, doğadaki tilki sayısının yıldan yıla azaldığı, hatta neslinin tükenmekte olduğu bir gerçektir.

Mink ve tilki yetiştiriciliği, hava akımı olmayan, açık arazide sundurma tipli barınaklarda, özellikle serin bölgelerde yapılmalıdır.

2.1.2. Üretim Tesisleri

Şiñsilla yetiştiriciliği için havalandırılabilen, güneş ışığını doğrudan almayan, doğal aydınlık (güneş görebilen), rutubeti fazla olmayan bir oda yeterlidir. Bu görüşle, Türkiye'de üreticiler, genellikle evin küçük bir odasını, bodrum veya garaj gibi evin dışındaki mekanları, havalandırma ilavesi yaparak, bu amaçla kullanmaktadırlar. Ancak bu alanlarda hava akımının olmamasına ve fare gibi kemirgenlerin girmemesine dikkat edilmelidir. Mink ve tilki yetiştiriciliği, sundurma altına yerleştirilen kafeslerde; tavşan yetiştiriciliği, kapalı mekanlarda kafes içinde veya serbest olarak yapılmaktadır.

2.1.3. Üretim Teknolojisi

Sinsilla

Ülkemizde, özellikle besleme ve sağlıkla ilgili uygulamalar yapılmaktadır. Üreticiler, maliyetin artmaması amacıyla, hayvanların dövize endeksli rutin gereksinimi olan uygun yem, kum, taş, ot gibi maddeleri kullanmaktan kaçınmaktadırlar. Bunları niteliksizlerini kullanarak verim ve kaliteyi düşürmektedirler. Ayrıca, yeni aileler oluşturmak için dişi ve erkek hayvanların pedigrı kartlarına dikkat etmemekte, rasgele hayvanları, hatta kardeş hayvanları bile çiftleştirmektedirler. Bu gibi uygulamaların mutlaka önlenmesi gereklidir.

Tavşan

Damızlık üniteler ile üretim üniteleri birbirinden ayrılmakla beraber, pazar sıkıntısı nedeniyle, tavşancılık Türkiye’de gerektiği gibi gelişmemiştir. Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü’nde et ve yün üretim amaçlı tavşan yetiştiriciliği yapılmakta, üniversitelerde ve araştırma merkezlerinde laboratuvar hayvanı olarak kullanılmaktadır. Sekiz aylık yaştaki tavşanlardan alınan postlardan kürk elde edilebildiği halde, kaliteli kürk, aynı yaştaki Rex ve Saten tavşanlarından elde edilen postlardan yapılmaktadır.

Mink-Tilki

Kesif yeme ilave olarak kullanılan taze et, balık, kuluçkahane artıklarının karışımlarından hazırlanan yem karmaları ile beslenmektedirler. Üretim sonunda 9-10 aylık yaşa gelen mink ve tilkilerden post alınmakta, postlar işlendikten yani tabaklandıktan ve apreledikten sonra kürk yapımında kullanılmaktadır.

2.1.4. Verim ve Üretim Miktarı

Sinsilla

Ülkemizde, ortalama hayvan başına 2-3 yavru verimine ulaşılmaktadır. Ancak bakım ve besleme, sağlık, post çıkarma ve tabaklama-apreleme uygulamalarındaki hatalardan dolayı, postlar niteliksiz, dünya standartlarına ve kürk borsalarına uygun değildir.

Tavşan

Günümüzde, ülkemizde et ve deney hayvanı olarak tavşan yetiştirilmektedir. Son yıllarda yün amaçlı olarak Ankara tavşanı üretimine yönelik çalışmalar ağırlık kazanmıştır. Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü ve Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi, TÜBİTAK desteğiyle ortak çalışmalar yapmaktadırlar.

2.2. Dış Ticaret Durumu

Mink, tavşan, tilki, astragan ve su samuruna ait 1996-1999 yılları arasındaki ithalat ve ihracat değerleri Tablo 1’de verilmiştir.

Sinsilla

Şiņsilla postlarının ham post olarak satılabilirliği, belli kaliteye ulaşılması koşuluyla yüksektir. Özel firmalar tarafından, damızlık ve yavru řiņsilla ithal edilmekte, ham post ihracatı yapılmaktadır. Ancak doğru sayısal değerlendirme yapabilecek verilere ulaşılamamıştır.

Mink-Tilki

Post ve kürk ithalatı yapılmaktadır. Rakamsal değerlendirme yapılamamıştır.

2.3. Stok Durumu

Özellikle řiņsilla yetiştiriciliğinde, sadece özel firmalarla, bu firmaların denetimindeki üreticilerin elinde bulunan hayvanlar bilinmektedir. Bu durumda bir stoktan bahsetmek mümkün değildir. Mink, tilki ve tavşan yetiştiriciliğinde stok yoktur.

2.4. Yurtiçi Tüketim

Şiņsilla, astragan, mink, tilki ve tavşan krklerinin yurtiçi tüketimine ait resmi kayıtlar bulunmamaktadır. Tavşan ayrıca, laboratuvar ve et hayvanı olarak da değerlendirilmektedir.

2.5. Fiyatlar

Şiņsilla ile ilgili fiyatların oluşmasında, yani hayvan ve malzeme ithalatı ile post ve kürk ihracatında yurtdışı firmaların ve borsaların etkisi vardır. Post satışlarında açık artırma sistemi uygulanmaktadır. Hayvan alım fiyatları, alınan hayvanların kalitesine, cinsiyetine ve satıcı firmaya bağlı olarak değişmekte, malzemelerin fiyatları ise üretici ülkenin belirlediği fiyata, nakliye, vergi vs. eklenerek döviz endeksli olarak oluşmaktadır. Mink ve tilki kürkünün fiyatı arz-talep doğrultusunda yurtdışı piyasalarda belirlenmektedir. Tavşanda fiyat, üreticiler tarafından yem ve bakım masrafı dikkate alınarak, değişen miktarlarda belirlenmektedir.

2.6. İstihdam

Şiņsilla yetiştiriciliği genellikle bir yan gelir kaynağı olup, konuyla ilgilenen ailelerde özel bir istihdam yaratmamaktadır. Ancak özellikle orman köylüleri gibi toprağa bağlı yetiştiricilik yapılamayan köylerde gelire katkı sağlayabilecek niteliktedir. Orman Bakanlığınca istihdam yaratmak amacıyla 1997-1998 yıllarında 8'er aile olmak üzere toplam 16 aileye kredi verilmiştir. Mink, tilki, tavşan yetiştiriciliğindeki istihdam alanı bulunmaktadır.

2.7. Sektörde Eğitim

Konu ile ilgili eğitim veren özel bir program yoktur. Ancak distribütör şirketler özel yetiştiricilerine gerekli bilgiyi vermektedirler. Ayrıca ziraat ve veteriner fakültelerinde lisans ve lisansüstü öğretimde kürk hayvanlarıyla ilgili çeşitli dersler açılmakta, bilgiler verilmektedir.

2.8. Sektördeki Kuruluşlar ve Sektöre Sağlanan Destekler

Kürk hayvanı yetiştiriciliğinde, bazı kamu kuruluşları (Or-Köy, Sosyal Yardımlaşma Fonu, Ziraat Bankası) kredi vermekte, özel kuruluşlar daha çok şingilla üretiminde distribütörlük yapmaktadırlar. Birlik veya dernekler henüz oluşmamıştır.

2.9. Pazarlama Faaliyetleri ve Altyapısı

Şingilla postlarının pazarlanmasında, diğer bütün kürk hayvanlarına ait postların pazarlanmasında olduğu gibi; post işleme tekniği gelişmediği için sorunlar vardır. Borsaya sunulan postların, kalite düşüklüğü nedeniyle satış şansı azalmaktadır. Ancak tekniğine uygun bir biçimde kaliteli post üretildiği takdirde, dünya piyasalarında yüksek fiyatla satılabilmektedir. Mink, tilki ile tavşan postları için dünya pazarı açıktır, ancak kaliteli üretim yapıldığı takdirde bu ürünlerin satışı mümkündür.

2.10. Sektörde Araştırma Faaliyetleri ve Altyapısı

çeşitli üniversitelerin ziraat ve veteriner fakültelerinde, tavşan, şingilla ve mink ile yapılmış olan ve devam eden bilimsel çalışmalar vardır. Ankara Tavşanı üretimini geliştirmeye yönelik olarak, Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü ile Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi tarafından destekli çalışmalar yapılmaktadır.

2.11. Diğer Sektör İle İlişki

Kürk hayvanlarının Türkiye’de sağlık, turizm ya da çevre gibi konularla pek etkileşimi yoktur ve özellikle şingillanın yerli hayvan olmaması nedeniyle neslinin tükenme riski de söz konusu değildir. Kapalı alanda kokusuz ve gürültüsüz yetiştirilebildiği için çevreye bir olumsuzluk yansıtmamaktadır. Kürk hayvanlarından çeşitli turistik eşya yapılarak, tavşan eti lokantalarda değerlendirilerek, turizmi olumlu yönde etkileyebilmektedir. Yem sektörü ile doğrudan ilişkileri vardır.

Damızlık sağlanması nedeniyle uluslar arası şirketlerle; yem hammaddelerinin ve karma yemin sağlanması yönünde yem sektörü ile; kafes ve diğer üretim araç-gereçler yönünden çeşitli endüstri dalları ile; hastalık ve üretim hijyeni yönünden ilaç sektörü ve sağlık kuruluşları ile; post işleme ve tabaklama yönünden dericilik ve kürk değerlendirme endüstri sektörü ile; ürün pazarlanması yönünden, ihracatçı kuruluşlarla; bu sahada çalışacak bakıcı ve teknik elemanların yetiştirilmesi yönünden eğitim kuruluşları ile ve üretimin geliştirilmesine yönelik araştırmalar açısından üniversitelerle ilişki içindedir.

3. MEVCUT DURUM VE YAKIN GEÇMİŞTEKİ GELİŞMELER

Minkin şu anda mevcut damızlık kapasitesi ve sektörde yıllık üretimi üreticiler tarafından gizli tutulduğundan, rakamsal bir değerlendirme yapılamamaktadır. Ancak yakın geçmişte yapılan bazı girişimler, yetiştirme tekniğine uygun yapılmadığından ve Köy-Tür örneğinde olduğu gibi sözleşmeli çalışma sistemine uygun olmadığından, mink üretimi gelişmemiş ve sistem kapatılmıştır.

Ülkemizde, 671 bin ton tavuk eti üretiminden elde edilecek 245 bin ton artığı yedirmek suretiyle 2 600 000 adet post üretmek mümkündür. Bunların yanında balık ve balık artıkları ile büyükbaş kesim hane artıkları da değerlendirildiğinde, bu rakam % 15-20 dolayında artırılabilir.

Avrupa ve Amerika'da tilkinin ticari olarak yetiştirilmesi minkten daha önce başlamıştır. Özellikle gümüşi ve mavi tilki oldukça önem kazanmıştır. Ülkemizde tilki postundan yapılan kürk , avcılık ve mink çiftliklerinin yanında yapılan yetiştiricilik ürünleri olup, üreticiden rakamsal değerlendirme yapılabilecek bilgi alınamamıştır.

Türkiye'de şingilla yetiştiriciliği küçük çapta başlatılmış olmasına rağmen asıl gelişimi 1992 yılının ikinci yarısına rastlamaktadır. Günümüzde bazı Alman ve Fransız firmalarının Türkiye'de kurduğu ana bayilikler yoluyla, özellikle İzmir, İzmit, Çankırı, Denizli, Kastamonu, Ankara ve Antalya dolaylarında 500'e yakın işletmede özel üretim yapılmaktadır. Şingilla üretimini sağlayan özel sektöre ait bayiler, her biri 4 dişi 1 erkekten oluşan damızlık aileler ithal ederek, küçük işletmelere dağıtmaktadırlar. Kamu sektöründe mink, tilki ve şingilla üretimi yapan ve araştırma çalışmalarını sürdüren üniversitelerin dışında hiçbir kuruluş yoktur. Tavşan üretiminde tek kuruluş, 300 dişi anaç kapasiteye sahip Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü'dür. Türkiye'de tavşancılık konusunda üretim ve tüketime ilişkin istatistiksel değerlendirme yapılmadığı için özel kuruluşlara ait üretim miktarı bilinmemektedir. Entansif üretim yapan birkaç özel işletmenin dışında Türkiye'de tavşancılık, küçük aile işletmeleri şeklinde yapılmaktadır.

DEĞERLENDİRME VE ALINMASI ÖNGÖRÜLEN TEDBİRLER

- Halen diğer hayvancılık alanlarında verilmekte olan kontrollü zirai kredilerin miktarının artırılması ve öz kaynak kredi paylarının 70:30 yerine 50:50 şeklinde düzenlenmesi uygun olacaktır.
- Kredi verilmeden önce bu tür faaliyetlerin öncelikle nerelerde yapılması gerektiği tespit edilmeli; bu bölgelerde tüketilecek hayvansal yem kaynaklarının (kesim hane ve balık artıkları gibi) kolaylıkla bulunabileceği yerlerde, işletmeler, yem yapımı için tesisler ve işleme üniteleri kurulmalıdır. Bunlara, bu konuda eğitim almış uzman kişilerin denetimi altında teşvik kredileri ve zirai krediler verilmelidir.
- Kürk hayvancılığı için en büyük sorunu oluşturan kürk işleme sanayi geliştirilmesi, üretim ve değerlendirme konularında deneyimli bir teknik denetleme kurulu oluşturulmalı; üretimde alt yapının (bina, kafes, araç-gereç vb.) kurulmasından damızlık ithaline ve elde edilen ürünün son işlemlerinden (post çıkarma, kürk işleme vb.) pazarlanmasına kadar tüm üretim halkaları bu kurulca denetlenmeli; bunun yanında, yurtiçinde işleme teknikleri geliştirilinceye kadar gümrük vergisi düşürülmeli veya başka kontrol edici bir düzenleme getirilmelidir.
- Ülkemizde bu alanda kullanılacak aşı ve ilaç üretimi olmadığından bunların ithalinde kolaylıklar sağlanmalıdır.

- Bakım ve besleme, sağlık, ürünlerin işlenmesi ve pazarlanması ile sermaye gibi konuların daha kolay çözümü için entegre üretim özendirilmelidir.
- Gazete, TV yayın organları ve TEMA vakfı gibi kuruluşlardan yararlanılarak kürk hayvanlarını tanıtan programlar yapılmalı, bu hayvanların bakım ve beslenmesi konularında halk aydınlatılmalıdır.
- İlgili kuruluşlar yurtdışındaki yayınlara üye olmalı, çiftçiye haber ve eğitim amaçlı dergi ve broşür dağıtılmalıdır.
- Kürk hayvanlarının bakım ve beslenmesi ile post işleme tekniği konularında elemanların uygulamalı eğitimi için yurtdışı eğitim bursları verilmeli; eğitim ve araştırma ünitelerinde belirli dönemlerde eğitim programları yapılmalıdır.
- Özellikle tavşan eti tüketim alışkanlığı kazandırılmalı, postundan çeşitli aksesuar ve oyuncak yapılabileceğine dair tanıtım programları düzenlenmelidir.
- Kürk hayvanlarının hastalıklarını teşhis ve kontrol laboratuvarları kurulmalı ve bu konuda çalışacak uzman veteriner hekim sayısı artırılmalıdır.
- Verimliliği artırmak ve çeşitli konularda yetiştiricinin sorunlarına çözüm getirmek amacıyla, araştırma faaliyetinde bulunan kürk hayvancılığı birimleri kurulmalıdır.
- Kürk hayvanı yetiştiricileri eğitim üniteleri ve araştırma istasyonları işbirliği yapmalıdır.
- Üniversite, Bakanlık, yetiştirici ve pazarlayıcı temsilcilerinden oluşan danışma kurulu daha etkin kılınmalı ve kurulun yılda en az bir kez toplanması sağlanmalıdır.
- Kürk hayvanı yetiştiricilerinin örgütlenmesi teşvik edilmelidir.
- Damızlık hayvan ve materyal ithalinde bürokratik işlemler, yetiştiricilikte sorunlara yol açmayacak biçimde, azaltılmalıdır.